

र्चत् । तस्या उपहृत्योदमज्जत् । तत्पुष्करपर्णप्रथयत् ।
यदप्रथयत् ॥ ६ ॥

तत् पृथिव्यै पृथिवित्वं । अभूद्वा इदमिति । तद्भूम्यै
भूमित्वं । तां दिशोनु वातः समवहत् । ताः शर्करा-
भिरदहत् । शं वै नोऽभूदिति । तच्छर्कराणां शर्क-
रत्वं । यदराहविहत् सन्मारो भवति । अस्यामेवाह-
स्वट्कारमग्निमाधत्ते । शर्करा भवन्ति धृत्यै ॥ ७ ॥

अथो शन्त्वाय । सरैता अग्निराधेय इत्याहुः । आपो
वरुणस्य पत्न्य आसन् । ता अग्निरभ्यध्यायन् । ताः
समभवन् । तस्य रेतः परापतत् । तद्विरण्यमभवत् ।
यद्विरण्यमुपास्यति । सरैतसमेवाग्निमाधत्ते । पुरुष इन्वै
स्वाद्रेतसोबीभत्सत इत्याहुः ॥ ८ ॥

उत्तरत उपास्यत्यबीभत्सायै । अति प्रयच्छति ।
आर्त्तिमेवातिप्रयच्छति । अग्निदेवेभ्योनिलायत । अश्वो-
रूपं कृत्वा । सोऽश्वत्ये संवत्सरमतिष्ठत् । तदश्वत्यस्या-
श्वत्यत्वं । यदाश्वत्यः सन्मारो भवति । यदेवास्य तत्र-
न्यक्तं । तदेवावरुन्धे ॥ ९ ॥

देवा वा ऊर्जं व्यभजन्त । तत उदुम्बर उदतिष्ठत् ।
ऊर्जा उदुम्बरः । यदौदुम्बरः सन्मारो भवति । ऊर्ज-